

притаманні неординарність, креативність, ділові здібності. Це дозволяє підвищувати оцінку клієнтів на запропоновані послуги у правовій сфері та їхні схвальні відгуки про діяльність компанії.

Отже, для стійкого та успішного розвитку компанії, підприємства, установи необхідним є створення позитивного іміджу та репутації. Ділова репутація є важливим засобом закріплення її становища, оскільки забезпечує додаткові конкурентні переваги на ринку праці, послуг, фінансів та ресурсів. Позитивний імідж і репутація організації гарантують її активний розвиток і конкурентоздатність, а також захист інтересів на вітчизняному та міжнародному рівнях.

Література

1. Година І. Імідж організації як об'єкт управління. URL: <http://www.advlab.ru/articles/article565.htm>.

2. Гордєєва О.В. Стратегія формування позитивного іміджу організації. URL: <http://novainfo.ru/article/3890>.

3. Гребешкова О.М., Шиманська О.В. Ділова репутація як стратегічний актив компанії. *Стратегія розвитку України (економіка, соціологія, право)*. Київ: НАУ, 2007. Вип. 1-2. С. 493-502.

УДК 340.1(043.2)

Макеєва О.М., к.ю.н., доцент,
Чайка С.П., здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ЩОДО ПИТАННЯ МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У СФЕРІ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У сучасних умовах розвитку суспільних відносин Україна поступово впроваджує нові стандарти, запозичуючи позитивний досвід європейських країн, конвергенції правових систем, окремих правових інститутів. Водночас у юридичній науці тривалий час тривають дискусії щодо визначення методології юриспруденції у зв'язку зі зміною і розвитком правових відносин, організації публічної влади, інтересів людини і громадянина, суспільства і держави. Зокрема, з-поміж них варто виділити правопорядок, правоохоронну діяльність, правозахисну діяльність, правоохоронні функції, систему правоохоронних органів тощо.

У вітчизняній науковій літературі проблеми методології правоохоронної діяльності, правопорядку завжди активно досліджувались. Значний внесок у їх розробку здійснили видатні мислителі Г. Гегель, Г. Еллінек, Е. Кант, Б. Кістяківський, М. Коркунов, Л. Петражицький,

С. Франк, Г. Шершеневич та ін. Важливе місце ця проблематика займає у сучасній науковій літературі. Питання забезпечення законності, правопорядку та правоохоронної діяльності стали предметом досліджень Е. Аннерса, Ю. Арзамасова, П. Бакстера, Е. Бланкенбурга, Е. Грехема, О. Жалінського, В. Карташова, В. Кудрявцева, В. Томіна, І. Ростовщикова, В. Черданцева, В. Федорова, К. Хессе.

З огляду на необхідність розбудови громадянського суспільства, демократичної правової держави, зміцнення правопорядку в Україні, реформування правоохоронних органів, актуальним є питання комплексного, системного вивчення правоохоронної діяльності [1, с. 40].

Незважаючи на те, що вектор розвитку нашої держави змінився у бік євроінтеграції, українські науковці застосовують на практиці принцип додатковості, тобто вони не змінювали методологію повністю, а ліквідовували застарілу, удосконалювали та доповнювали вже існуючу, так само як і більшість європейських країн, у яких процес розвитку методології відбувався еволюційним шляхом

Основоположними методами дослідження проблем правоохоронної діяльності є метод пізнання правових явищ та системний підхід [2]. Адже завдяки цим методам, встановлюються завдання правоохоронної діяльності, її значення та роль, структура та структурні одиниці системи правоохоронних органів, взаємодія її елементів та їх закріплення на законодавчому рівні.

На сучасному етапі розвитку юридичної науки з метою проникнення у глибину сутнісних властивостей правового явища є актуальним застосування діяльнісного та функціонального методів [3, с. 124].

Під час дослідження суб'єктів правоохоронної діяльності застосовується функціональний метод, зокрема для визначення їх природи, правового статусу та повноважень. Також за допомогою цього методу здійснюється дослідження міжнародної співпраці інститутів правоохоронної діяльності. А діяльнісний підхід передбачає здійснення тлумачення правоохоронної діяльності у нерозривній єдності з діяльністю людини. Тобто за допомогою цього методу встановлюються принципи, мета та об'єкт діяльності правоохоронних органів, суспільна необхідність та засоби функціонування цих органів. З іншого боку у процесі дослідження правоохоронної діяльності застосовується формально-догматичний підхід. За допомогою цього підходу правоохоронна діяльність досліджується відокремлено від інших видів діяльності, явищ та сфер. Метою дослідження правоохоронної сфери за допомогою з використанням цього підходу є аналіз актуального законодавства цієї сфери та практики його застосування, а також виявлення зовнішніх закономірностей цього явища.

Одним із найбільш застосовуваних методів досліджень у сфері

правоохоронної діяльності є порівняльно-правовий метод. Внаслідок його застосування визначаються загальні закономірності розвитку правоохоронної діяльності в Україні та країнах Європейського Союзу з метою їх порівняння та виявлення тотожностей та відмінностей. Спираючись на те, що Україна обрала євроінтеграційний вектор, сучасний етап розвитку науки характеризується процесом гармонізації національної правої системи України до європейських стандартів. Крім того, цей метод дозволяє виявити унікальність та індивідуальність правоохоронної сфери у конкретній державі.

З метою удосконалення та покращення правоохоронної діяльності при дослідженнях використовується соціологічний підхід, що передбачає використання методів аналізу станичних даних, соціального експерименту, опитування та анкетування. Завдяки цьому стає можливим з'ясувати ефективність правоохоронної діяльності на підставі ставлення громадськості до правоохоронних органів, оцінити думку населення щодо результатів їх діяльності, а також з'ясувати пропозиції щодо підвищення коефіцієнту ефективності їх роботи.

Отже, завдяки методології досліджень у сфері правоохоронної діяльності є можливим всебічно дослідити та збагнути сутність цієї сфери, тому дане питання вимагає ґрунтовного вивчення. За допомогою зазначених методів і підходів здійснюється не лише багатоаспектне вивчення цієї сфери, а й дослідження правоохоронної діяльності у контексті її подальшого реформування, розробки і запровадження стандартів правоохоронної діяльності в умовах євроінтеграційних і глобалізаційних процесів.

Література

1. Білас А.І. Правоохоронна діяльність країн ЄС: порівняльно-правове дослідження: дис... канд. юрид. наук: 12.00.01. Київ, 2016. 227 с.
2. Благодарний А.О. Методологія дослідження правової регламентації адміністративно-юрисдикційної діяльності правоохоронних органів. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 6. С. 147-151.
3. Методологія в праві: монографія / за заг. ред. Безклубкого І.А. Київ, 2017. 658 с.